

त्यन्ते कात्या० श्रौ० ५।१।१ स्त्रुत्वाख्याने दृश्यम् ।
 “द्वयोः प्रणयन्तीत्यधिकरणे पर्वचतुष्टयवितृताया
 उत्तरवेदेन पर्वद्वये प्रतिषेध उपपद्यते तत्र पर्वद्वये
 विकल्पमापेक्षं विधानं पर्वद्वये च निरपेक्षमिति”
 दायमा० “पर्वचतुष्टयेति चातुर्मास्यवागवच्छेदे वैश्वदेव-
 वक्ष्यप्रवासशाकमेधसुनासीरीयाख्याश्वत्वारो यागाः चा-
 तुर्मासवाध्या उक्ताः तत्र च “उपात्त वपन्ति न वैश्वदेवे
 न सुनासीरीये चक्रे वा एतौ यज्ञस्य यद्वक्ष्यप्रवासः शाक-
 मेधश्चेति द्वयोः प्रणयन्तीति” श्रुतिरस्ति । अस्वार्थः अत्र
 पर्वसंज्ञके यागचतुष्टये उत्तरवेदिम् उपवपन्ति निर्बपन्ति
 तस्मादयन्तीत्यर्थः इति उत्तरवेदिः अग्निप्रणयनपा-
 तम् श्रीकण्ठः । एतच्च श्रौतकर्मनभिधानादुक्तम् “उत्त-
 रवेदिं निवपत्युत्तरस्याम्” कात्या० श्रौ० ३।३।१६ छ-
 त्वादौ स्पण्डिलभेदस्यैव उत्तरवेदिनामता उक्ता यथा
 “वक्ष्यमाणेन प्रकारेण उत्तरस्यां वेदो उत्तरवेदिं निर्व-
 पति उत्तरवेदिरिति वक्ष्यमाणसंस्कारसंस्तुतस्य चात्वा-
 कृष्टदा कृतस्य स्पण्डिलस्य नामधेयम्” कर्कः । तदु-
 त्तरत्वं स्त्रुत्वे तु तत्तिसांशप्रकार उक्तः चात्वालशब्दे
 च शत० ब्रा० भाष्यवाक्यं दृश्यम् । १।१ चन्द्रसूर्ययोरुपरागे
 च पर्वशब्दो दृश्यम् । १२ प्रतिपत्पञ्चदश्याोरन्तराद्ये काले
 पर्वशब्दो दृश्यम् । पर्वणि विहितः तत्र भवो वा
 अण् । पार्षण्य अमावास्यादिविहिते चाहो पर्वभवे ति०
 पर्वमूला स्त्री पर्वणि पर्वणि भूजं यस्याः मूलान्तत्वात् जाति-
 त्वेऽपि टाप् । श्वेतद्वयोर्वा राजनि० ।
 पर्वयोनौ पु० पर्व यन्वियोनिरुत्पत्तिवाचनमस्य । इच्छादो
 हेमच० । तस्य यन्वितएवोत्पत्तिस्तथात्वम् ।
 पर्वरीण पु० पर्वरीण+पृषो० । १।१ पल्लवन्तरसे २ गवे ३ सारुते
 ४ पर्वविरायां ५ स्तुतके ६ द्यूतकन्वले ७ पल्लवूर्णरसे च
 उपर्वणि न० शब्दरत्ना० ।
 पर्वरुह् पु० पर्वणि रोहित रुह-किप् । दाडिम त्रिका०
 पर्ववल्ली स्त्री पर्वप्रधाना यन्विश्वेष्टा वल्ली । साबाद्वयोयाम्
 (गाढद्वयो) राजनि० ।
 पर्वसन्धि पु० पर्वयोः सन्धिः । पर्वयोः पञ्चदशीप्रतिपदो-
 रन्तादिदण्डचतुष्टयात्तकाले अमरः “सैहियो यदा राहु-
 र्भवति पर्वसन्धिपुं यमः । दण्डचतुष्टयोक्तिः प्रायिकी
 स्तु० सि० ग्रहणेष्टकालस्य अन्यथा दर्शितत्वात् । तत्र
 उपरागशब्दो दृश्यम् ।
 पर्वविधि पु० ६२० । परपन्थां हारा ।

पर्वस्फोट पु० ६२० । अकृत्तपर्वण्य आस्फोटने कामन्दकी
 पर्वित पुंस्त्री० पर्व-क्त । (पावदा) पर्वतमत्स्ये शब्दच० ।
 पर्वेश पु० ६२० । पर्वण्यकालभेदानामधिपभेदे स च ८० सं०
 ५० उक्तो यथा
 “पर्वण्यमासोत्तरद्वयोः पर्वेशः सप्त देवताः क्रमशः । ब्रह्म-
 शशीन्द्रकुबेरा वरुणाग्नियमाच विष्णोः । १ ब्राह्मे द्विज
 पशुवृद्धिसेमारोग्याणि शस्यसम्पत् । तद्वत् २ सौम्ये
 पीडा विदुषामवदिति । ३ ऐन्द्रे भूपविरोधः शारदस्य-
 क्षयो न च क्षेमम् । ४ कौबेरेऽर्घ्यपतीनामर्घ्यविनाशः सु-
 भिक्षं च । ५ यारुण्यमवनीयाशुभमन्येषां क्षेमस्यवदिति-
 करम् । ६ आग्नेयं मित्राख्यं सस्यारोग्याभयान्बु क-
 रम् । ७ याम्यं करोत्यवदिति दुर्भिक्षं सङ्कयं च सस्या-
 नाम् । यदतः परं तदशुभं क्षुन्तारावदिति पर्व” ।
 पर्वानि न० पार्ष्वस्यानम् पृषो० । १ पार्ष्वस्याने ऋ ७।४।५
 भा० २ पीडप्रसाने ति० ऋ० ८७ २४ भा० ३ विमर्शयोग्ये
 ऋ० ८७ ४१ ४ मेघे पु० निचण्डुः पाठान्तरम् ।
 पर्व पु० “सूर्योः श्वश्रुनो पृ० च” उपा० सूर्य-श्रु धातोः
 पु० आदेशः । १ श्वायुधे २ परश्वधे हेमच० । ३ श्वायुध-
 जीविसंभेदे ततः पर्वोः स्त्रावे अण् । पार्ष्वं तत्पार्थं ।
 पर्वका स्त्री पर्वरिव कायति कै-क । पार्ष्वस्थि अमरः ।
 पर्वपाणि पु० पर्वः पाण्यावस्थ । १ गण्ये हेमच० २ पर-
 युरासे च । [शब्दच०] । परशुरामशब्दो दृश्यम् ।
 पर्वराम पु० पर्वसहितो जातो रामः शा० त० । कामन्दके
 पर्वल ति० पर्वः तदाकारमस्ति ततः सिद्धा० बच् । अस्ति युक्ते
 पर्वध पु० परश्वध+पृषो० । परश्वधे कुडारे जटाध०
 पर्वर्षादि पु० “पर्वर्षादयोधेयादिभ्योऽणञौ” पा० स्त्रावे
 अण् प्रत्ययनिमित्ते शब्दगणे स च गणः पा० न० स्तु०
 उक्तो यथा “पर्व अक्षर रत्नम् बाह्योक्त वचस् शब्द
 मरुत् सत्त्वत् दशार्ह पिशाच अग्नि कार्वाण्य”
 पर्व स्त्री भ्वा० आत्म० सक० सेट् । पर्वते अपर्वित पप
 पर्वद् स्त्री पृष-अदि । १ सभायाम् २ धर्मोपदेशकपिण्डुत-
 साजे च । ततः अस्त्वर्थे वच् । पर्वद्वये सभासदे ति
 हेमच० ।
 पर्विक ति० पर्वः पुरणम् अस्त्रार्थे ठन् । पुरयितव्यशुक्ते
 पुरोहित० भावादौ यक् । पार्ष्विक्य तद्भावे न०
 पर्वन् ति० पृष-वनिप् । पुरयितव्ये ऋ० १०।१२६।३०
 पल गतो भ्वा० पर सक० सेट् । पलति अपालीवपल्ल
 मेवद्वः । जित् उपलता० पलः पाक ।